

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului , judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vasiliuc Victor împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 04 decembrie 2015, Vasiliuc Victor a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea procesului-verbal nr.70 din 29 decembrie 2014 întocmit de către Comisia pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate, și a facturilor de plată nr. 0848437 din 31 decembrie 2014 și nr. 0893195 din 30 iunie 2015 în sumă de 11 575,17 lei.

În motivarea pretențiilor înaintate, reclamantul a invocat că la 24 decembrie 2014, pe str. Alecu Russo 13/4 (garaj), mun. Chișinău, în urma unui accident la rețeaua de apă potabilă, a solicitat prezentarea colaboratorilor SA „Apă-Canal Chișinău” pentru inspectarea accidentul dat, care cercetând motivul accidentului la rețeaua de apă potabilă, au întocmit actul de inspectare, precum au schimbat și sigilat robinetul, întocmind un act de sigilare.

Notează reclamantul că, la 29 decembrie 2014, conform procesului-verbal nr. 70, Comisia pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate a SA „Apă-Canal Chișinău”, a stabilit furtul de 361 m.c. de apă și canalizare, care conform facturilor nr.0848437 din 31 decembrie 2014 și nr. 0893195 din 30 iunie 2015 constituie suma totală de 11575,17 lei, iar datornicul acestei fraude, s-a stabilit că era Vasiliuc Alexandra, decedată la 10 august 2011.

Astfel, a solicitat reclamantul anularea procesului-verbal nr.70 din 29 decembrie 2014 întocmit de Comisia pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate, și a facturilor de plată nr. 0848437 din 31 decembrie 2014 și nr. 0893195 din 30 iunie 2015 în sumă de 11

575,17 lei emise pe numele persoanei decedate Vasiliciuc Alexandra.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 iunie 2016 acțiunea înaintată de Vasiliciuc Victor a fost admisă parțial, s-a anulat ca fiind emisă contrar prevederilor legii decizia expusă în procesul-verbal nr. 70 din 29 decembrie 2014 a Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate a SA „Apă-Canal Chișinău”, privind efectuarea calculării volumului de apă în conformitate cu pct. 9.4.1 și 9.4.2 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare din municipiul Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.5/4 din 25 martie 2008 și factura seria CZ nr. 0893195 din 30 iunie 2015 în partea datoriei de 9946,27 lei și a penalității în sumă de 1 601,35 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează parțial în prevederile legii.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, la 18 iulie 2016, SA „Apă-Canal Chișinău” a înaintat cerere de apel, prin care a solicitat casarea hotărârii contestate cu emiterea unei hotărâri prin care acțiunea înaintată de Vasiliciuc Victor, să fie respinsă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, s-a respins apelul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 iunie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, SA „Apă-Canal Chișinău” a înaintat recurs, prin care solicită admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017 și a hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Vasiliciuc Victor, să fie respinsă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 09 februarie 2017 a fost expediată recurentului la 29 mai 2017 (f.d. 100). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 11 iulie 2017, în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenta consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către SA „Apă-Canal Chișinău” și materialul

probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat SA „Apă-Canal Chișinău”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurentă în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea